

Sygn. akt II Cz 844/13

POSTANOWIENIE

K., dnia 3 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Barbara Mokras – spr.

S.S.O. Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2013 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. W.

przeciwko T. W. i M. W.

o zachówek

w przedmiocie zażalenia S. W.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 10 lipca 2013 r., sygn. akt I C 1228/12

postanawia:

1. **oddalić zażalenie**

2. **rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawić sądowi pierwszej instancji w orzeczeniu kończącym sprawę**

Sygn. akt II Cz 844/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim na podstawie art. 203 § 1 i § 3 k.p.c. umorzył postępowanie odnośnie M. W. w sprawie z powództwa S. W. o zachówek.

W uzasadnieniu wskazano, iż powód S. W. na rozprawie w dniu 10 lipca 2013 r. zawniioskował o umorzenie postępowania wobec jednego z pozwanych, tj. M. W., z uwagi na zawarcie z nim ugody pozasądowej, w której pozwany zobowiązał się wypłacić powodowi kwotę 5.000 zł tytułem zachowku.

Zażalenie na powyższe orzeczenie w dniu 16 sierpnia 2013 r. wniósł pełnomocnik ustanowiony z urzędu dla S. W., zaskarżając je w całości i domagając się jego uchylenia. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie art. 203 § 4 k.p.c. gdyż w ocenie skarżącej zawarta ugoda jest sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego i zmierza do obejścia prawa z uwagi na posiadanie przez powoda orzeczenia o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności „z przyczyn psychicznych”.

Pismem procesowym wniesionym w dniu 6 września 2013 r. S. W. podtrzymał swoje stanowisko w sprawie domagając się cofnięcia powództwa wobec M. W. z uwagi na zawartą ugodę, która jest realizowana. Powód podniósł nadto, iż jest w pełni świadomy praw i obowiązków (k. 157)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak zasadnie wskazał Sąd Rejonowy w myśl art. 93 k.p.c. mocodawca stawający jednocześnie z pełnomocnikiem posiada uprawnienie do skutecznego prostowania lub odwoływania oświadczeń swojego pełnomocnika.

Okoliczności tej w żaden sposób nie zmienia orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności S. W., które z resztą załączone zostało już do pozwu w niniejszej sprawie, gdyż na tej podstawie nie została ograniczona jego zdolność procesowa. Wskazać należy z całą stanowczością, iż z orzeczenia tego nie wynika aby wydane ono zostało, jak to wskazała skarżąca „z przyczyn psychicznych”.

Pełnomocnik powoda wydaje się również nie zauważać, że w myśl art. 64 k.p.c. i 65 k.p.c. jedynie orzeczenie o ubezwłasnowolnieniu (art. 13 § 1 k.c. i art. 15 k.c.) mogłoby skutkować pozbawieniem lub ograniczeniem powodowi zdolności procesowej a w konsekwencji uniemożliwić mu skuteczne składanie oświadczeń woli w toku postępowania. Nawet jednak w sytuacji pozbawienia powoda zdolności procesowej, a zatem pełnej zdolności do czynności prawnych, mógłby on podejmować czynności procesowe przez swego przedstawiciela ustawowego, a zatem nawet w takiej sytuacji nie jest wykluczona możliwość odwołania lub prostowania oświadczeń pełnomocnika.

Zauważenia także wymaga, że w obliczu kategorycznego stanowiska powoda wyrażonego w piśmie procesowym wniesionym w dniu 16 września 2013 r. (k. 157), a zatem już po wniesieniu rozpoznawanego zażalenia, zupełnie niewiarygodne jest stanowisko, iż zażalenie wniesione zostało na żądanie powoda (k. 145v).

Analizując pozostałe zarzuty zażalenia wskazać należy, iż żaden przepis prawa nie wyłącza możliwości zawarcia ugody w sprawie o zachówek. Nie ulega również wątpliwości, że wbrew stanowisku skarżącej w niniejszej sprawie zawarcie ugody nie było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego i nie zmierzało do obejścia prawa. W ocenie Sądu Okręgowego okoliczności te w żaden sposób nie zostały wykazane przez skarżącą.

Z uwagi na powyższe rozważania Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.